

Xin mời các chị tham gia. Sân sòng đón tiếp quý bạn.

BPT: Họ là một nhóm hơn chục bà Công Chánh, tuổi tác nếu nói theo lối của cụ Nguyễn Công Trứ thì 40 hay 50 năm trước mới có 15, 18 tuổi. Tất cả đều đã "rửa tay gác kiếm", không còn tha thiết tham gia vào công việc ngoài đời nữa. Bây giờ thì nhẹ gánh, thong dong rong chơi chơ qua ngày tháng, hưởng cái thú nhàn du sau mấy mươi năm làm việc, làm mẹ, làm nội trợ. Không còn phải lo âu cho tiền tài, vật chất, cũng không còn phải chăm chăm dạy dỗ, gào thét con cái nữa. Chúng đã thành tài, rồi tổ ấm gia đình, bay đi lập tổ ấm mới. Hết trách nhiệm, hết bốn phần, các chị họp nhau lập "đảng" hoạt động, không phải để khuynh đảo chính quyền, cũng không phải để tranh bá đồ vương, mà chỉ để tô điểm cho những ngày tháng còn lại thêm màu sắc rực rỡ, thêm ý nghĩa, thêm hạnh phúc, làm cho đời đẹp hơn. Các chị thường hẹn hò ở một địa điểm shopping nào đó, dùng phương tiện công cộng, rồi cùng nhau đi bộ trong shopping, ngắm hàng hóa, vừa thể dục, làm một công mà hai việc. Khởi phải dùng máy tập đi bộ trong nhà, những cái máy tập thất nghiệp tha hồ cho bụi đóng. Đi máy tập chán phè, ít ai đủ can đảm tập đều đặn hàng ngày, đi chừng năm mười phút đã chán, và nhớ việc này chưa làm, việc kia chưa làm, thì có cơ mà bỏ ngang buổi tập. Đi bộ cùng bạn bè trong shopping thì vừa xôn xao chuyện trời đất, chuyện nắng mưa, chuyện con cái, chuyện kỷ niệm từ thời ông bành tổ, nhắc đi nhắc lại hoài không chán, vừa đi vừa nhìn sinh hoạt của thiên hạ, vừa ngắm những hàng hóa lộng lẫy chất đầy trong tủ kiếng, thì đi mấy cũng không biết mỏi. Không có shopping nào mà các bà không biết đến, nhất là những shopping có tiệm sạp bán

Thân Tặng Lá Thơ Ái Hữu Công Chánh

Hai chục năm ngoài ái hữu ta
Lutu vong hải ngoại khắp phương xa
Đặc san Công Chánh không ngừng viết
Ngòi bút đưa tin đến mọi nhà
Chúc Tết đàn anh tăng tuổi thọ
Mừng Xuân giới trẻ thích tham gia
Còn trời, còn đất, còn Công Chánh
Chẳng lẽ quê hương mãi thế a?

VY BÀNG
(Autralia)

tháo hàng hóa để đẹp luôn, thì các bà rất rành, canh đúng ngày đến hết hàng hóa, vừa rẻ, vừa sang, vừa đẹp, có những món hàng giá nguyên thủy vài trăm, mà xuống chỉ còn vài chục mà thôi. Có khi rẻ quá mà hết về, chứ chẳng có cần đến các thứ đó bao giờ. Đi ra khỏi nhà, chen vào giòng sinh hoạt của thế gian, để lấy thêm cái sinh động, yêu đời, cái tươi thắm. Ở nhà mãi, đi ra đi vào, chỉ có hai ông bà thấy nhau thôi, thì thế nào cũng sinh chuyện. (Xin đừng hiểu lầm, không phải chuyện đó đâu). Rồi hăm hực nhau, gây gỗ nhau. Đi chơi cùng bạn bè cũng là một lối vun đắp hạnh phúc cho gia đình trong tuổi xế chiều. Một hoạt động chính khác của cái đảng liên hiệp phụ nữ này là ăn nhậu, thường các bà hẹn nhau, khi thì tại nhà bà này, khi thì tại nhà bà

kia, cùng trở tài nấu ăn đãi bạn. Những lúc này thì các bà tha hồ riu rít, như những cô gái mới lớn, ồn ào, đùa giỡn, bà này trêu chọc bà kia, rồi cùng cười bỏ lăn ra. Các ông thỉnh thoảng cũng được các bà cho cùng tham dự, mặc sức mà thưởng thức các món ngon. Các bà vui vẻ, cười đùa, các ông cũng mừng và sung sướng lây. Khởi sợ các bà buồn nản vì đời sống trầm lặng của tuổi già mà đâm ra cáu bẳn, gắt gỏng.

Cái hội tuổi vàng của các chị vùng Vịnh San Francisco thật đáng phổ biến cho các chị Công Chánh và không Công Chánh của các miền khác bắt chước mà tô điểm cho đời sống thêm phong phú, và bồi đắp cho hạnh phúc gia đình trong tuổi già quanh hieu, khi mà đàn con đã chấp cánh xa rời tổ ấm.